

אחדות הניגודים

מהות נשית – תנועה גברית

האתגר החדש בהצלחתן של מערכות

מראת ידע 1/2017

ד"ר ברכה קליין תאיר

היהפוך כושי עורו ונמר חברבורותיו (ירמיה י"ג)... וגר זאב
עם כבש (נבואת ישעיהו)... ויברא אלוהים את-האדם
בצלמו, בצלם אלוהים ברא אותו: זכר ונקבה, ברא אותם
(בראשית א')

כל המציאות הקיומית הארצית שלנו, כולל הארגונית, הפוליטית, המשפחתית, מבוססת על לעומתיות, על הנגדה, על הפרדה כמו למשל: ההתעסקות במגדר זכר-נקבה, גברי-נשי, יין-יאנג, או בטוב-רע, או ב- EQ - IQ, או ב- הם-אנחנו, או בשמאל-ימין, או ב- שחור-לבן, או בחומר-אנרגיה, או בדת-מדע. גישה דיכוטומית זו, מגבילה, לוחמנית, דעתנית, נושמת את פרפורי גסיסתה האחרונים והיא מפנה היום את מקומה לתפישת השלם, האחדות, ההתכללות, שהיא יסוד הבריאה.

תשכחו, אם תוכלו, את מה שלמדנו וידענו עד כה על השלם ברמה הטכנית-פונקציונלית: צד ימין זכרי/גברי... צד שמאל נקבי/נשי... והאמצע הוא דרך הרחמים. בגלל תפיסה שגויה זו חיינו בגישה דיכוטומית בעייתית מאות בשנים. תפישת השלם (אטום) מבוססת על מהות נשית תנועה גברית = ההצלחה החדשה של היום.

בזוהר נכתב כי הבריאה נעשתה בתבנית האלוהית של זכר ונקבה בראם ויקרא שמם אדם (אנדרוגינוס). לכן יצור אנוש אמיתי הוא מערכת חיה שלמה שמאחדת ניגודים, ולא גבר או אישה. כל מערכת בפוטנציאל שלה הינה שלם. הינה פקעת אנרגטית סבוכה ומורכבת שמאחדת ניגודים. בכלנו יש את השחור והלבן, הטוב והרע, הגברי והנשי, חומר ואנרגיה, אמונה וחקירה. מה

שמאפשר את אחדות הניגודים היא תנועה תודעתית ייחודית: תנועה רקורסיבית של מהות נשית ותנועה ליניארית גברית מנוגדת; מהפנים החוצה ומהחוץ פנימה.

התנועה של מהות נשית היא רקורסיבית – מעגלית (0). התנועה במסלול מעגלי היא סביב נקודה/גרעין המהות/מרכז המסה או סביב ציר בדומה לכדור הארץ (ציר הוורטקס).

מהות נשית היא מרכז הנביעה של המחשבות או של מלוא הפוטנציאל שלנו או של כל מערכת. היא נקודת מוקד של מכלול, נקודת הקואורדינטה של דבר וניגודו. היא הגרעין ממנו מתפתחת המערכת בתנועה מעגלית – רקורסיבית (בדומה לגרעין עץ תפוח, או בדומה לאדוות שמתחילות מהמרכז, או בדומה לתא הזיגוטה). כמהות נשית היא מכילה, אוספת, מאפשרת ומזינה את הפוטנציאל (בדומה לרחם).

אלא שכדי להזין את התנועה המעגלית של המהות ולאפשר את הלידה של הפוטנציאל, נדרשות 2 תנועות אנרגטיות גבריות מנוגדות שהן עזר כנגד (יש להן כיוון): תנועה צנטריפוגלית מהמרכז החוצה (+) = בעזרת עוצמת מוח המערכת נושפת, מסתעפת, בניגוד לכיוון השעון ממערב למזרח, פוטנציאל, עשייה, השפעה, השתקפות, בדומה לקרוסלה: ככול שהקרוסלה תסתובב מהר יותר, כך הכוח הצנטריפוגלי יתגבר עד שנעוף החוצה. מערכת שמאיטה את התנועה הצנטריפוגלית שלה, תיבלע בחור שחור. אך כדי לשמר את התנועה המעגלית הרקורסיבית של המהות, חייב להיות כוח נגדי המושך את הגוף מהחוץ כלפי מרכז הסיבוב – כוח צנטריפטלי (-) = בעזרת עוצמת תודעה המערכת שואפת, מתמקדת, עם כיוון השעון ממזרח למערב, במגנוט מה שבכוחו של רצון, בתדלוק אנרגטי, בידע חדש, אשר פותחים צופנים, פותחים את עלי הכותרת של גרעין המהות, ומגלים את הסוד. מכאן ברור שהכוח הצנטריפטלי איננו סוג מסוים של כוח, אלא דרישה או תנאי כדי שיתקבל מסלול מעגלי. עוצמתו של הכוח הצנטריפוגלי זהה לזו של הכוח הצנטריפטלי. הכוח הצנטריפטלי הוא כוח הפועל על הגוף הנע בעוד שהכוח הצנטריפוגלי הוא כוח הפועל על ציר הסיבוב.

ביחד, המהות הנשית ושתי התנועות הגבריות המנוגדות יוצרות שלם אטומי (+/-/0). דומה הדבר לתנועה של כדור הארץ שסובב בתנועה צנטריפוגלית-צנטריפטלית גם סביב הציר של עצמו שמחבר את הקוטב הצפוני לדרומי במחזור של 24 שעות, וגם סביב השמש במחזור של 365 ימים – שנה. דומה הדבר גם לתנועה של שתי אוקטבות שיוצרות שלם: אוקטבה עולה היא הכוח הדוחף (+) ואוקטבה יורדת היא הכוח המושך (-).

בלי תנועה גברית מנוגדת, אין מימוש, אין חיים, אין צמיחה, אין התחדשות, אין השתנות, אין טיפוס. אבל כאן הערה חשובה; קטבים מנוגדים או תנועה גברית מנוגדת שאינם מחוברים למהות נשית, עושים עבודה כוחנית, מאומצת, מנצלת, צרה ולהצלחתם יש תוקף קצר. הם מתרוצצים הלך ושוב באותה רמה. יחד עם זאת, גם מערכת שמחוברת רק למהות נשית ואין לה תנועה גברית מנוגדת, לא יכולה להצמיח, לחדש ולהשתנות. כאשר מערכות מחוברות אמיתית למהות נשית, מחוברות לתכלית הבריאה ולחובת המשימה האבולוציונית, הן מפעילות בתבונה את שתי

התנועות הגבריות המנוגדות, ומצליחות לייצר שלם אטומי בהרבה יותר מרוכז, יותר עוצמתי, צומח, מתחדש, משתנה ומטפס אל עבר ממדי פוטנציאל גבוהים יותר, עם פחות מאמץ, זמן ומשאבים.

ללעומתיות, להנגדה, או לליברליזם הגברי, אם כן, אין היום את העוצמה להוביל שינויים דרמטיים, אלא להתכללות, אחדות והומניות נשית. מאחר ואנחנו רק בראשיתה של התוכנית החדשה לאבולוציה לפיה כולנו צריכים להשיג את דרגת יצור האנוש האמיתי, זה שדומה לבורא ופועל כשלם שהוא מהות נשית-תנועה גברית, דווקא נושא המגדר עולה בעוצמה, לצרכי אבולוציה. אנחנו חווים רק פן אחד מתוך דבר וניגודו ומתנסים בצמצום הפער בין הפנים המנוגדים, עד שנושיג את השלם. לכן אנחנו עדים לכך שנשים רבות היום מובילות טרנספורמציה ארכיטיפית משמעותית בחברה האנושית, מובילות מגמות חדשות שהן יותר אנושיות (רשת ממשלת אנגליה, גרמניה), לוקחות את ההגה לחייהן לידיהן ודורשות את המגיע (ראו ההפגנה בארה"ב). לנשים קל יותר להתחבר אל מהות נשית ולחזק את התנועה הגברית המעודנת. יחד עם זאת, ישנן דוגמאות רבות בהן נשים מצליחות להגיע למשל לדרגות ניהול גבוהות דווקא בגלל תנועה גברית כוחנית (מחקות את הגברים), וישנן דוגמאות לפיהן גברים מצליחים מחוברים דווקא למהות הנשית שלהם ולכן התנועה הגברית שלהם מעודנת יותר.

לא מזמן העליתי לפייסבוק שאלה שממחישה את הצורך היום ליצור שלם מודע: מה הופך צוותי עבודה למצוינים?

בספרה "מעבר לכל מידה", מביאה מרגרט הפֶּרְנַן 3 גורמים שהופכים צוות לצוות עוצמתי ומצויין:

ראשית, חברי הצוות אפשרו לכל אחד מחברי הצוות לדבר אותו משך זמן פחות או יותר. הדבר לא נעשה באופן מבוקר או מפוקח, אבל איש באותם צוותים מוצלחים לא היה דומיננטי במיוחד או פסיבי במיוחד. כולם תרמו לדיון וכל מה שמישהו אמר זכה להתייחסות....אחדות הניגודים מבעד להתכללות.

המאפיין השני של הצוותים המצליחים היה רגישות חברתית גבוהה. הם היו קשובים יותר זה לזה, לשינויים קלים במצב הרוח ובהתנהגות של חבריהם. הם זכו לניקוד גבוה יותר במבחן הנקרא "Reading the Mind in the Eyes" הבוחן יכולת הזדהות ואמפתיה. החברים בצוותים המנצחים היו קשובים יותר זה לצרכיו של זה....אמון ותקשורת שקופה וכנה.

המאפיין השלישי היה שהצוותים הטובים יותר כללו יותר נשים. ייתכן שהם הצליחו בזכות העובדה שהדבר הפך אותם למגוונים יותר, או מכיוון שנשים נוטות להצליח יותר במבחנים המודדים אמפתיה....מהות נשית תנועה גברית.

לתפישתי, צוותים שמצליחים לאורך זמן, מקפידים על יצירת מרחב שותפות איכותי ביחסים שהוא מהות נשית (0): אמון, כבוד, אהבה אלטרואיסטית ולמידה. ההזנה של המרחב והעצמת השפעתו תלויות בשתי תנועות גבריות מנוגדות: ה-+ = מחויבות לטובת המכלול, תקשורת, וה- - = אחריות אישית, תקשורת. מרחב שכזה מביא לתחושת השתייכות גבוהה יותר, לגמישות, ליצירתיות ולעמידות.

נכון הדבר גם לגבי ארגונים מצליחים. במציאות החדשה שהיא מורכבת, דיגיטלית, מואצת, מאתגרת, כאוטית ועוצמתית, כבר אי אפשר להמשיך ולהשקיע מיליארדים בתיקון ארגונים ואנשים כמערכות מכאניות-פונקציונליות - דיכטומיות (מטפלים בסימפטומים ולא בשורשי הדברים), אלא יש לפתח ארגונים ואנשים כמערכות חיות - אוטופואטיות (Self-Creation). מערכות אוטופואטיות במהות הן נקביות (0) = יחסים רקורסיביים - מעגליים, ובתנועה הן גבריות (+/-) = אוטונומיה, ייחוס עצמי, יצירה עצמית. היחסים בין מהות נשית לתנועות הגבריות מאפשרים להוציא מן הכוח אל הפועל מלוא הפוטנציאל של כל מערכת. מאפשרים לארגון לצמוח, להתחדש ולטפס אל עבר הקומה ה-100 בפחות מאמץ, זמן ומשאבים.

לכן, מערכת שמחפשת קול אחיד, מונעת את החיבור בין מהות נשית לתנועות גבריות, מונעת יצירת הפרשי פוטנציאל בין מצוי לפוטנציאל שכל כך הכרחיים להגברת תנועת המימוש הלכה למעשה, מונעת את השגת עוצמת השפעה, מגנוט וטיפוס אל עבר ממדי מציאות חדשים.

כדי להפעיל מערכות מצליחות כשלם שמאחד ניגודים; מהות נשית - תנועה גברית, נדרשת אינטליגנציה רוחנית - SQ - שמודעת לתהליכי האבולוציה ולתכלית הקיום והעשייה, לגיאומטריה המקודשת של צורות ומבנים, ולחוקים הנצחיים והבלתי משתנים שמפעילים את הבריאה כולה.

שלכם,

ברכה

ד"ר ברכה קליין תאיר

נייד 052-2998548 📞

טל' 077-5362294 📱

גינת אגוז 7/39 פרדס חנה-כרכור 3708400 📍

www.argania.co.il 🌐

ArganiaCenter ArganiaCenter